

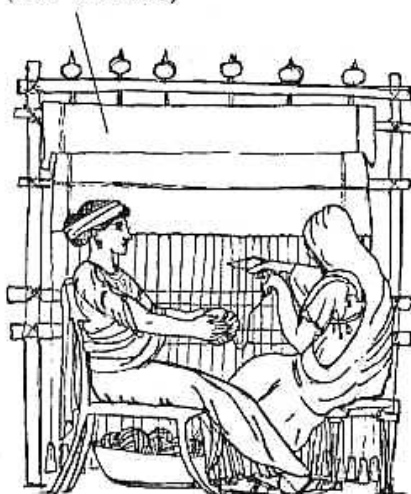
Capítol VIII

Αἱ γυναῖκες διαλεγόμεναι
ἀλλήλαις πέπλον
ὑφαίνουσιν.

ἡ ἑσπέρα (τῆς ἑσπέρας)

ὁ πέπλος
(τοῦ πέπλου)

δύο γυναῖκες πέπλον
ὑφαίνουσιν

δύο γυναῖκες διαλέγονται
ἀλλήλαις

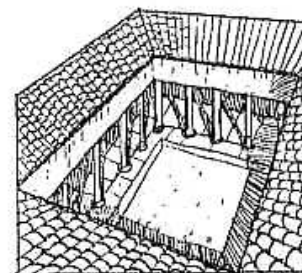
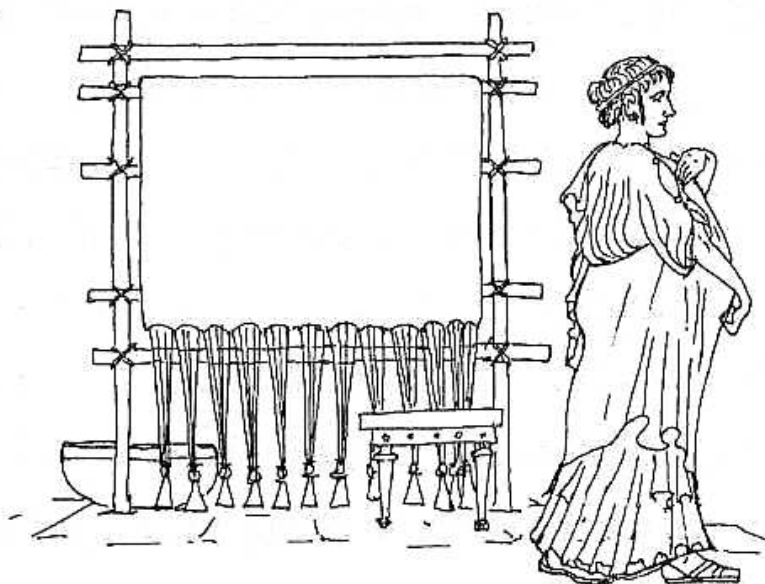
ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΣΤΥ (α)

Ἐν δὲ τούτῳ ὁ τε Δικαιοπόλις καὶ ὁ
δοῦλος ἐν τῷ ἀγρῷ ἐργάζονται. Ἐπεὶ δὲ
ἑσπέρα γίγνεται, τοὺς βοῦς λύουσι καὶ
οἴκαδε ἄγουσιν. Οἴκοι δὲ ἢ τε Μυρρίνη
καὶ ἡ θυγάτηρ πέπλον ὑφαίνουσιν· ἐν ᾧ 5
δὲ ὑφαίνουσιν, διαλέγονται ἀλλήλαις.

Capitolo VIII

Δι'ὀλίγου δὲ ἡ μήτηρ ὄρᾶ τὸν ἄνδρα
εἰς τὴν αὐλὴν εἰσελθόντα. Παύεται οὖν

ἡ αὐλή (τῆς αὐλῆς)

ἡ γυνὴ παύεται ἐργαζομένη
: οὐκέτι ἐργάζεται

ἐργαζομένη καὶ σπεύδει πρὸς τὴν θύραν
10 καί, «χαῖρε, ὦ ἄνερ,» φησίν· «ἐλθὲ δεῦρο
καὶ ἄκουε δῆ. Ὁ τε γὰρ Φίλιππος καὶ ὁ
Ἄργος λύκον ἀπεκτόνᾳσιν.» Ὁ δέ· «Ἄρα
ἀληθῆ λέγεις; Εἰπέ μοι τί ἐγένετο.» Ἡ
μὲν οὖν Μυρρίνη πάντα ἐξηγεῖται, ὁ δὲ
15 θαυμάζει καὶ λέγει· «Εὖ γε· ἀνδρεῖός
ἐστὶν ὁ παῖς καὶ ἰσχυρός. Ἄλλ'εἰπέ μοι,
ποῦ ἐστίν; Βούλομαι γὰρ τιμᾶν τὸν
λυκοκτόνον.» Καὶ ἐν νῶ ἔχει ζητεῖν τὸν

ἐξ-ηγεῖται = λέγει

λυκοκτόνος < λύκος
+ (ἀπο-)κτείνω

εἰσέλθοντα	que entra
ἀπεκτόᾳσιν	han mort
ἀληθῆ	la veritat
ἐγένετο	ha esdevingut, ha succeït

Capitolo VIII

ὁ Διόνυσος (τοῦ Διονύσου)

(Ἡσιόδου *Ἔργα καὶ ἡμέραι*, 308)

πολύμηλος, -ον : ὁ π. ἀνὴρ
πολλὰ πρόβατα ἔχει (< πολὺς
+ τὰ μῆλα = τὰ πρόβατα)

ὁ ἀφνειὸς ἀνὴρ

«ἐκεῖ ἐστίν»
«ἐκεῖσε βαίνει!»

ἀ-δύνατόν ἐστιν = οὐ δυνατόν
ἐστίν
(ἀδύνατος, -ον)

παῖδα. Ἡ δὲ Μυρρίνη, «ἀλλὰ μένε, ὦ φίλε,» φησίν, «καὶ αὐθις ἄκουε. Ἄγγελος 20
γὰρ ἦκει ἀπὸ τοῦ ἄστεως· λέγει δὲ ὅτι οἱ
Ἀθηναῖοι τὴν ἑορτὴν ποιοῦνται τῷ
Διονύσῳ. Ἄρα ἐθέλεις ἐμέ τε καὶ τοὺς
παῖδας πρὸς τὴν ἑορτὴν ἄγειν;» Ὁ δέ·
«Ἄλλ' οὐ δυνατόν ἐστίν, ὦ γύναι· ἀνάγκη 25
γὰρ ἐστίν ἐργάζεσθαι. Ὁ γὰρ λιμὸς τῷ
ἀργῷ ἀνδρὶ ἔπεται, ὥσπερ λέγει ὁ ποιητής·
ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολὺμηλοὶ τ' ἀφνειοὶ
τε γίνονται.»

Ἡ δὲ Μυρρίνη· «Ἄλλ' ὅμως ἡμᾶς ἐκεῖσε 30
ἄγε, ὦ φίλε ἄνερ. Σπανίως γὰρ
πορευόμεθα πρὸς τὸ ἄστυ· καὶ πάντες δὴ
ἔρχονται.» Ὁ δέ· «Ἄλλ' ἀδύνατον· ἀργὸς

ὁ λιμός, τοῦ λιμοῦ la fam
ὁ ποιητής, τοῦ ποιητοῦ el poeta
ἀφνειός, ἀφνειόν ric

γάρ ἐστιν ὁ δοῦλος· ὅταν γὰρ ἄπω,
 35 παύεται ἐργαζόμενος.»

ὁ δοῦλος παύεται ἐργαζόμενος

Ἡ δὲ Μέλιττα· «Ἄλλὰ μὴ χαλεπὸς ἴσθι,
 ὦ πάτερ, ἀλλὰ πείθου ἡμῖν. Ἄρ' οὐκ
 ἐθέλεις καὶ σὺ τὴν ἑορτὴν θεᾶσθαι καὶ
 τὸν θεὸν τιμᾶν; Ὁ γὰρ Διόνῦσος σφῆζει
 40 ἡμῖν τὰς ἀμπέλους. Καὶ τὸν Φίλιππον
 — ἄρ' οὐ βούλει τιμᾶν τὸν παῖδα διότι
 τὸν λύκον ἀπέκτονεν; Βούλεται γὰρ τοὺς
 τε ἀγῶνας θεᾶσθαι καὶ τοὺς χορούς. Ἄγε
 οὖν ἡμᾶς πάντας πρὸς τὸ ἄστυ.»

θεάομαι (> θεῶμαι) = θεωρεῖν

δι-ότι

45 Ὁ δὲ Δικαιόπολις· «Ἔστω οὖν, ἐπεὶ
 οὕτως βούλεσθε. Ἄλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ
 λιμὸς ἔπεσθαι ἡμῖν μέλλει — ἀλλ' οὐκ
 αἴτιος ἔγωγε.»

ἔγω-γε = ἐγὼ γε

διότι ja que

ἔστω així sia!, ja va bé així!

ὁ ἀγών, τοῦ ἀγῶνος el certamen

ὅταν... ἄπω cada vegada que no hi som
 ἀπέκτοκεν ha matat, mata